

MIJN TWEEDE (T)HUIS

Femke Cools

IS LERAAR PO, GESPECIALISEERD
IN MONTESSORI EN ICT EN WERKT
BIJ DE ONDERWISCOÖPERATIE.
ZE SCHRIJFT OVER ONDERWIJS OP
WWW.JUFFEMKE.NL

Ik heb toch wat heimwee sinds ik tijdelijk de klas uit ben. Niet zo raar natuurlijk, want ik mis de kinderen. Maar het is ook de geborgenheid en veiligheid van het schoolgebouw. De warmte van het samenzijn met kinderen, ouders en collega's. Het onderdeel uitmaken van een hechte gemeenschap. Mijn school voelt als mijn tweede huis, een verlengstuk van mijn thuis. Mijn klaslokaal als huiskamer; daar waar het allemaal gebeurt. We hebben er tafels en stoelen, een open keuken, een boekenkast, een bureaustoel die net zo lekker zit als een bank en natuurlijk een enorme televisie. Het lokaal is zó ingericht dat ik er blij van word en ik me er fijn en rustig voel.

Elke vrijdag poets ik samen met de kinderen. Elke vrijdag voor de vakantie houden we een grotere schoonmaak. Elke laatste week van de zomervakantie wordt mijn huiskamer compleet doorgelicht: waar ben ik op uitgekeken, wat gebruik ik niet meer, wat staat te rommelig? Weg ermee.

Een heerlijk fris begin van het schooljaar in een vrijwel onaangekleed klaslokaal. Want de aankleding ga ik natuurlijk niet in mijn eentje bepalen. Ik heb meer huisgenoten die er vijf dagen per week vertoeven en tegen de muren aankijken. De stem van de kinderen is net zo belangrijk.

Ik organiseer in de klas dan ook zogenaamde Groepsvergaderingen. Het concept komt uit De Vreedzame School waar onze school mee werkt. Die vergaderingen kunnen worden ingelast door de kinderen of door mijzelf en de onderwerpen kunnen werkelijk van alles betreffen: aankleding van het lokaal, organisatie van een project of optreden, hoe een verjaardag te vieren in onze klas, welke (gedrags)regels we belangrijk vinden, hoe we omgaan met sociale media; noem het maar op. In het begin van het schooljaar leer ik de kinderen het hoe en wat van de organisatie en structuur van een vergadering. Later worden taken overgenomen door de kinderen: iemand

maakt de agenda, iemand zit voor, iemand noteert, iemand bewaakt de tijd. Het is genieten om als leraar dan aan de zijlijn te zitten als observator en procesbewaker: ik help slechts door te kijken en reageer zoveel mogelijk non-verbaal. Mocht het nodig zijn, dan las ik een time-out in. Ik druk als het ware even op pauze, het beeld staat stil. Dan bekijken we met zijn allen wat er gebeurt. Het kan zijn dat de voorzitter het wat moeilijk heeft met zijn rol, omdat een ander kind het leiden bijna over lijkt te nemen. Het kan zijn dat de kinderen de vergaderregels even kwijt zijn, wanneer er in een verhitte discussie wordt vergeten dat we elkaar moeten laten uitpraten. Het kan zijn dat de notulist het allemaal niet bij kan houden en er wat genoemde zaken herhaald moeten worden.

Zijn we er weer allemaal bij, dan druk ik op play en is het verder heerlijk genieten, onderuitgezakt met een kop koffie op de bank. Eh, bureaustoel natuurlijk.